

кохаты. Зачто ни дадена свобода, ако непобѣждава мы съ духъ тѣ си нечисти ты плѣтскы движенія? Вы допущате *начяло на добро то и начяло на зло то*, юдно небесно, а друго земно; нѣ Господь Богъ заповѣдалъ да го признаваме за Богъ Отецъ на небе то и землѣ тѣ, Творецъ и Промыслитель и Вседѣйствуѣющъ. Учители ти на нечѣстїе то стояли безгласны. Лазарь дошълъ въ сѣзнанїе и принесълъ раскаяванїе. Нѣ Кириллъ и ученикъ тѣ му Стефанъ остацали упорны въ свое то нечѣстїе. Царь тѣ заповѣдалъ да имъ ударѣтъ печать съ раскалѣно желѣзо и да ги изгонѣтъ изъ Българіѣ.

Открыли ся и други лжеучители *жидовствующие*. Ти отричали въплщенїе Сына Божіѣ. Неглѣдаючи на явно то си антихристїанство, тѣ смѣло распространявали ученїето си. Тѣ ся надѣвали че щѣтъ намѣри защитѣ въ царицѣ тѣ, коя была Юврейкѣ; нѣ блгочѣстивый тѣ царь съ своѣ тѣ рѣвность за блгочѣстїе побудилъ и царицѣ тѣ да ги гони. ¹⁴⁾

¹⁴⁾ Ц. Александръ ся женилъ два пѣти; отъ първа тѣ си женѣ Теодорѣ въ иночѣство Теофанѣ, ималъ два сына Страшиміра и Михаила. Подирѣ прѣвѣтъ отъ Хубость на жидовкѣ тѣ, покрѣстилъ ѣ и ся оженилъ съ нѣѣ. Отъ товы сѣпружѣство той роди Шишмана и Ясѣя. Тѣж жидовкѣ обвинявать (Раичъ истор. I, 488—490) ужъ че отровила заварникъ тѣ си Михаила, и че да ся опази одъ това Страшимирѣ, Царь тѣ го пратилъ въ Видѣнь съ право на пълномощны Правитель. Нѣ да ли е така всичко това? Въ Българскій тѣ синодикъ чтемъ: „*Теодорѣ блгочѣстивон Царицѣ велик. ц. Іоанна Александра сѣрци отъ рода иверенскѣ въсприемши св. крѣщенїе и блгочѣстивѣѣжъ верѣ целѣ съхрании и църквы мнозы обзновльши монастырѣ различнѣ въздвижен, матери сѣрци вел. ц. Іоанна Шишмана, вѣчнѣмъ память.*“ Временникъ м. общ. ист. Книг. 23. стр. 13.